

HARLEQUIN®

029
AUGUST

Romantika

JESSICA HART

Otsatult korralik sekretär

Jessica Hart
OH-SO-SENSIBLE SECRETARY
2010

Kõik selle raamatu kopeerimise ja igal moel levitamise õigused kuuluvad Harlequin Enterprises II B. V./S.à.r.l.-le. Kaanekujundus pärineb Harlequin Enterprises II B. V./S.à.r.l.-lt ja kõik selle levitamise õigused on seadusega kaitstud. See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Toimetanud Jana Reidla
Korrektor Inna Viires

© 2010 by Jessica Hart
© 2010 Kirjastus ERSEN

® ja TM litsentseeritud kaubamärgid kuuluvad Harlequin Enterprises Limitedile. Kaubamärgid, mis on tähistatud märgiga ®, on registreeritud Eestis ja/või Siseturu Harmoniseerimise Ametis või mõnes muus riigis.

M08213110
ISBN 978-9949-12-953-9

Nüüd kõik raamatud meie veebipoest www.ersen.ee ja
e-raamatud www.ebooks.ee

*Nikkile firmast 2DC,
suur tänu kogu tehtud töö eest veebilehega*

Esimene peatükk

Kõik oli oma kohal. Peen arvuti seisis minu laual ja undas õrnalt. Märkmeplokk ja äsja teritatud pliats olid kenasti moodsa telefoni kõrvale seatud, aga muidu oli töölaud tühi, täpselt nii, nagu mulle meeldib. Ma ei kannata kola.

Üks asi oli puudu.

Minu uus ülemus.

Phin Gibson oli hiljaks jäänud ja ma olin vihane. Ma ei kannata ka ebatäpsust.

Mina olin kella poole üheksast saadik kohal olnud. Soovides head muljet jätta, olin hoolikalt riietunud oma parimasse halliruudulisse kostüümi ning minu jumestus oli tagasihoidlik ja professionaalne nagu alati. Klaviatuuril klõbisevatel küüntel oli laitmatu Prantsuse maniküür. Ma olin vaid kahekümne kuue aastane, aga igaüks, kes mind nägi, teadis, et olin täiuslik juhiabi, tasakaalukas, rahulik ja võimekas.

Ma võisin ju *pealtnäha* rahulik näida, aga kui kell oli pool üksteist saanud, ei olnud ma sisemuses seda üldse. Ma olin Phini peale ärritunud ning soovisin, et oleksin varem endale ühe sõõriku ostnud.

Jah, ma tean, et ei näe välja nagu mõni sõõrikufetišiga neiu, aga ma ei suuda magusata hommikut üle elada. See on kuidagi seotud minu ainevahetusega (noh, mina iga-tahes jään selle selgituse juurde) ja kui ma kella üheteist-

kümneks midagi magusat süüa ei saa, muutun teravaks ja ärritunuks.

Olgu, isegi *veel* rohkem ärritunuks.

Šokolaad või küpsised kõlbavad häda pärast ka, aga sõõrikud on mu lemmikud ning Gibson & Grieve'i peakontori lähedal on üks kohvik, kus müüakse kõige õhulisemaid, moosisemaid ja suhkrusemaid sõõrikuid, mida ma olen iial maitsnud.

Mul oli tekkinud harjumus osta teel tööle üks sõõrik tassikese *cappuccino* juurde ja oodata vaikset hetke, et hommikul hiljem vere suhkrutaset tõsta, aga täna hommikul olin ma otsustanud seda mitte teha. Ma ei olnud kindel, milliseks ülemuseks Phin Gibson osutub, ja ma ei tahtnud, et mind esimesel ühisel tööpäeval ootamatult suhkruvuntsi või moosiste sõrmedega tabataks. See töö oli minu jaoks suur võimalus ja ma tahtsin talle oma professionaalsusega muljet avaldada.

Pole tänu väärt, Ellie. Ausalt öeldes oli mul tegevuse üle hea meel. Isikliku assistendi tegevused on ülemuseta piiratud – muide, ta pole IKKA VEEL välja ilmunud. Võiks arvata, et ta vaevub esimesel tööpäeval õigel ajal kohale tulema, aga nähtavasti mitte. Soovin juba, et oleksin endiselt tegevjuhi kabinetis. Mul on vastik tunne, et meie Phiniga ei hakka hästi läbi saama, ja kui

——Algsõnum——

Kellelt: e.sanderson@gibsonandgrieve.co.uk

Kellele: s.curtis@gibsonandgrieve.co.uk

Aeg: esmaspäev, 18. jaanuar 09.52

Teema: AITÄH

Summer, sa oled super! SUUR aitäh, et need arvud paika panid – ja veel reede pärastlõunal! Sa päätsid mu elu (jälle!!!!).

On Phin Gibsoni juba näha??? Tahan juba kuulda, kas ta on sama nägus kui ta televiisoris paistab!

Exx

„Nonii, nonii, nonii... Lex tunneb mind vist paremini kui arvasin.”

Sügav, lõbustatud hää katkestas minu maruvihase trükkimise ning mu pea kerkis järsult ja ma tõmbasin sõrmed kiiresti klaviatuurilt ära.

Ja seal – viimaks ometi – oli minu uus ülemus. Phinneas Gibson isiklikult, nõjatudes vastu uksepiita ja naeratades oma kuulsat viltust naeratust, mis oli miljoni- tel naistel, sealhulgas ka minu korterikaaslasel Anne'il, suu põhimõtteliselt ihast vett jooksuma pannud.

Minul endal polnud suu kunagi vett jooksnud. Ma ei ole eriline ihaleja ja see otsatult lummas naeratus oli minu jaoks pisut liiga ma-olen-kohutavalt-nägus-ja-võluv-ja-oi- kui-teadlik-ma-sellest-olen.

Minu esimene reaktsioon Phini nähes oli üllatus. Ei, kui ma nüüd järele mõtlen, siis üllatus ei ole päris õige sõna. Ma olin *jahmunud*.

Loomulikult olin ma teadnud, milline ta välja näeb. Oleks raske mitte teada, kui Anne oli sundinud mind koos temaga lõputult „Metsikusse loodusesse” kordusi vaatama. See on tema korter, nii et telekapult on tema käes.

Juhuks kui teie kuulute nende kahe protsendi hulka elanikkonnast, kellel on vedanud ja te pole seda kunagi näinud, siis Phin Gibson viib selles saates omavahel sobimatud inimesed planeedi kõige ebasõbralikematesse paikadesse, kus nad kõige kohutavamates tingimustes mingisuguse ülesande peavad täitma. Kaamera ees.

Anne'i sõnul on see kohustuslik saade, aga mina isiklikult pole kunagi mõistnud, mis mõte on inimesi lihtsalt niisama ebamugavasse olukorda panna. Mis mõte on end džunglist läbi raiuda, kui saab ka lennukiga minna?

Aga ma ei taha üldse tõsielusarjadest rääkima hakata. Need on veel ühed asjad, mida ma ei kannata.

Niisiis seisid minu vastas ebatavaliselt sinised silmad, kräsused tumeblondid juuksed ja too naeratus, aga ma ei olnud arvestanud sellega, kui palju suurem ja *vahetum* Phin tegelikus elus tundus. Väikesel ekraanil ei avaldanud ta üldse nii ilmekat mõju.

Ma ei ole kindel, et oskan seda õigesti kirjeldada. Teate küll seda tunnet, kui tuuleiil teid ootamatult tabab? Kui see teie ümber tiirleb, imedes õhu teie kopsudest ja jättes teid räsitu ja värskena silmi pilgutama? Noh, nii ma tundsin esimest korda Phin Gibsoni nähes.

Temas oli mingisugune laisk graatsilisus, kui ta seal niimoodi nõjatus ja mind lõbustatult vaatas. Nii et asi polnud selles, et temast kiirgas energiat. Pigem selles, et kõik tema ümber näis tema kohalolekust energiat saavat. Põhimõtteliselt võis õhumolekule surisemas näha ning Phin näis ruumis ära kasutavat rohkem hapnikku kui talle oli vaja, mistõttu minul oli hing vastikult kinni jäämas.

Mitte et ma kavatsesin lasta Phinil *seda* aimata.

„Tere hommikust, härra Gibson,“ ütlesin ma. Ma tegin igaks juhuks akna ekraanil väikeseks, võtsin ära prillid, mida arvuti taga töötades kannan ja kinkisin mehele jaheda naeratuse.

„Kas on võimalik, et *teie* olete minu isiklik assistent?“ Sinised silmad uurisid mind üllatuse, lõbustatuse ja tunnustusega, kui Phin end ukseavas sirgu ajas ja tупpa astus.

„Jah, mina olen Summer Curtis.“

Pisut pahane sellise üllatuse peale ja segaduses tema lõbustatusest, lükkasin tooli laua tagant välja, et saaksin püsti tõusta ja üle laua talle tervituseks kätt pakkuda. *Mõned* meist olid professionaalsed.

Phini sõrmed sulgusid minu omade ümber ja ta hoidis mind silmitsedes mu käest kinni. „Summer?*" Ei.“

„Kardan küll,“ ütlesin pisut pingutatult. Ma ei suuda üles lugeda, kui palju kordi ma olen soovinud, et mulle oleks mingi mõistlik nimi pandud, nagu Sue või Sarah, aga mitte kunagi rohkem, kui tol hetkel, kui need naerused sinised silmad minu omadesse vaatasid

Ma püüdsin kätt ära tõmmata, aga Phin hoidis sellest endiselt kõvasti kinni ning mina tundsin ebamugavust tema naha tugevast soojusest minu oma vastas.

„Sa ei ole *iildse* Summeri moodi,“ lausus mees. „Ma pole iialgi kohanud kedagi, kellel oleks niivõrd ebasobiv nimi. Kuigi, kui nüüd järele mõelda, siis kunagi tundsin

---

*Summer ingl. k. – suvi. – *Tõlk.*

tüdrukut, kelle nimi oli Chastity*,” lisas ta. „Vaata en-nast. Jahe ja karge. Kastanpruunid juuksed. Suitsukarva silmad. Mis su vanematel küll mõttes oli, kui nad sulle Autumni** asemel Summer nimeks panid?”

„Igatahes mitte see, kui piinlik mul on kogu elu aasta-aja järgi saadud nimega elada,” sõnasin mina, suutes vii-maks ometi oma käe vabaks tõmmata. Ma võtsin uuesti istet ja asetasin käe lauale, kus see häirivald tuksles.

„Ma pean Lexi tänama,” lausus Phin. Minus veel suu-rema ebamugavuse tekitamiseks istus ta minu lauanur-gale ja pööras pead, et mind silmitseda. „Ta ütles, et oli mulle isikliku assistendi palganud, aga mina ootasin tõelist draakonit.”

„Ma võin vajadusel draakon olla,” ütlesin, kuigi tol hetkel tundsin end äärmiselt ebadraakonlikuna. Ma tajusin hinge-matvalt Phini kohalolekut teisel pool lauda. Ta ei olnud üldse minu lähedal, aga tema sealviibimist oli ikkagi tuge-valt tunda. „Ma olen täiesti pädev,” lisasin jäigalt.

„Olen kindel, et Lex poleks sind palganud, kui sa seda ei oleks,” lausus Phin.

Ta oli mu pliiatsi kätte võtnud ja keerutas seda haja-meelselt sõrmede vahel. Selline nihelemine ajab mind hulluks ja ma ihkasin pliiatsit tema käest ära napsata, aga nii suur draakon ma ei olnud.

„Mis su ülesanne on?” lisas mees endiselt pliiatsit kee-rutades.

---

*Chastity ingl. k. – vooruslikkus. – *Tõlk.*

**Autumn ingl. k. – sügis. – *Tõlk.*

„Ülesanne?”

Pilk, mille Phin mulle heitis, oli ootamatult terane. „Ära ütle, et Lex ei pannud sind siia, et minul silma peal hoida.”

Ma nihelesin ebamugavalt.

„Teie olete siin kõige mõistlikum inimene,” olid olnud Lex Gibsoni täpsed sõnad, kui ta mulle seda tööd oli pakkunud. „Ma vajan kedagi kompetentset, et see idioot midagi rumalat ei teeks. Jumal teab, millega ta omapäi tegelema hakkaks!”

Mitte et ma oleks Phinile seda öelda saanud. Ma imetlesin Lexi, aga nüüd mõtlesin, kas tal oli ikka õigus olnud. Phin ei tundnud mulle idioodina ja kohe kindlasti polnud ta poisike. Ta ei olnud minust palju vanem – võib-olla kolmekümnendate eluaastate alguses –, aga ta oli ilmselgelt mees.

„Teie vend arvas, et see oleks teile abiks, kui teil oleks assistent, kes on tuttav sellega, kuidas firmas asjad käivad,” ütlesin hoopis ettevaatlikult.

„Teiste sõnadega,” lausus Phin seda raskusteta tõlgendades, „mu vend arvab, et ma olen probleem, ja tahab, et sina mind joone peal hoiaksid.”

Ma olin ametikõrgendusest kohe kinni haaranud, isegi kui see tähendas Lex Gibsoni saamatu noorema venna Phini heaks töötamist. Võib-olla peaksin seda lihtsalt selgitama, neile, kes on äsja Marsilt saabunud – või noh, ei ela Ühendkuningriigis – Gibson & Grieve on vana kaubamajade kett, mille reputatsioon on sellise kvaliteedi ja stiili pakkumine, mida teised vaid kadestada saavad.